

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. A cæli motu nos mutabilitatis nostr[a]e admoneri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

sub terra scripsit Orestis corpus cubita longitudinis habens septem, qua faciunt pedes duodecim, & quadrantem: nisi si (ut Homerus opinatus est) vastiora prolixioraq; fuerint corpora hominum antiquorum, & nunc quasi iam mundo senescente rerum atque hominum decremēta sunt. Dentes quoq; & in primis septem mensibus, & septenos ex utraq; parte gigni ait, & cadere annis septenis, & genuinos adnasci annis fere bi septenis: venas etiam in hominibus, vel potius arterias, medicos muscos dicere, ait, numero moueri septenario: quod ipsi appellant τὴν διὰ τῆσδε σὺμμετρίαν; quæ sit in collatione quaternarij numeri. discrimina etiam periculorum in morbu, maiore vi fieri putant in diebus, qui conficiuntur ex numero septenarij, eosq; dies omnium maximè, ita ut medici appellant ἑπταήμερον ἢ ἑπταήμερον, cuiquã videri primam hebdomadam, & secundam, & tertiam. Nec non id etiam est ad vim facultatemq; eius numeri augendas, quòd, quibus inedia mori consuetum est, septimo demum die mortem appetunt.

Hanc numeri septenarij vim obseruauit Varro, seruauit semper natura, & à cælo haustam etiam animalibus impressit; immò ipsum cælum, ipsa sidera, ipsos planetas in animalibus effigiauit, vt haberemus vbique mutationis nostræ monumenta. Sicut enim Mathematici ac Poëtæ stellas in animalium imagines distribuerunt; ita ante eos cælum suis nominibus figurisq; bestias decorauit. Hinc sunt in terra stelliones, in aqua stellæ & pisces, qui quia suis vndique radijs diuiduntur, Asteres; quiq; Lunæ, ob semicirculi similitudinem appellantur. Quin & hominum nonnulli Lunatici sunt; nonnullorum morbi ad Lunæ incrementum crescunt, & decrescunt, vt de mensuris feminarum fluxibus nihil dicam. Quid hæc omnia aliud sunt, quàm quidam nostræ fragilitatis præcones, qui & de cælo clamant, & de elementis, eius nos naturæ esse, cui vndique vanitatis suæ vilitatisq; vel causæ ostenduntur, vel argumenta, siue ea, quæ supra se, vel iuxta se sunt, intueatur? Nam cælum motu, stellæ ortu & interitu, Planetæ effectū, nostram nobis mobilitatem mortalitatemq; ingerunt. Ita enim & homo continuò mouetur, & numquam, Iob. 14. 2 in eodem statu permanet. Ita, instar solis, deliquia patitur, obscuratur, occidit. Ita sicut luna mutatur, neque menstrua tantùm, sed etiam diaria patitur decremēta. Quare, qui à cæli influxu

T pende-

V.

pendemus, à cælo docemur, naturam quoque nostram esse fluxam.

VI.

Sed terra quoque idem facit, in qua firmissima quæque & robustissima subeunt corruptionem. Quid ferro fortius? senescit, & rubigine eroditur. Quid validius saxis? vetustate exciduntur, & mollissimis aquæ guttis excavantur.

Ouid. lib. 3.
de arte.

Quid magis est durum saxo? quid mollius vnda?

Dura tamen molli saxa cavantur aqua.

Lucret. lib. 4.

Nam leuiter quamuis, quod crebro tunditur ictu,

Vincitur in longo spatio tamen atq; labascit.

Nonne vides etiam guttas in saxa cadentes

Humoris longo in spatio pertundere saxa?

Et rursus Naso :

Ouid. lib. 4.
de Ponto.

Gutta cauat lapidem; consumitur annulus usu,

Et teritur pressa vomer aduncus humo.

Quid rupe solidius, quid vastius monte? Et tamen aliquando solidissimæ rupes, Caucasijque montes ingenti terræ motu concutiuntur, immania saxa dissipantur, & suis sedibus excussa aliò transferuntur. Quid inde potest colligere, qui rectè vult ratiocinari? An non debet cum Iob dicere? *Mons cadens destruit: & saxum transfertur de loco. Lapidem excavant aquæ: & alluione paulatim terra consumitur: & hominem ergo similiter perdes.* Videmus exundantibus aquis, aut vasantibus ventis, amplissimis spatijs extensa nemora & filuas, arces munitissimas & ædificia æternitatem promittentia, radicitus conuulsa, quid aliud ipstruimus, quàm & nos casuros? Quoties per hortos imus, per prata expatiatur, per gramina incedimus, violas, rosas, lilia, amarantuos intuemur, nonne natura nobis dicit? *Homo natus de muliere, breui viuens tempore, repletur multis miserijs, qui quasi flos egreditur & conteritur.* Vernat hodie, ridet hodie, jucundissimo decore blanditur oculis hodie, cras calcatur, lachrymatur, falce mortis demetitur, *cras in clibanum mittitur.* Ausonij certè fuit ista cogitatio, quam his versibus expressit.

Iob. 14. 18.

Iob. 14. 1.

Luc. 12. 28.

Mirabar celerem, fugitiua etate rapinam,

Et dum nascuntur, consensisse rosas.